

ΣΥΜΒΑΣΗ
ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ
ΚΑΙ
ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΗΣ ΑΡΑΒΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΥΓΗ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ
ΤΗΝ ΠΑΡΕΜΠΟΔΙΣΗ ΤΗΣ ΦΟΡΟΔΙΑΦΥΓΗΣ ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ
ΜΕ ΤΟΥΣ ΦΟΡΟΥΣ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑ

Η Κυβέρνηση της Δημοκρατίας της Κύπρου και η Κυβέρνηση της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου,

Επιθυμώντας τη σύναψη Σύμβασης για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την παρεμπόδιση της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους πάνω στο εισόδημα,

Έχουν συμφωνήσει όπως αναφέρεται πιο κάτω:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι
ΕΚΤΑΣΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

Άρθρο 1

ΕΚΤΑΣΗ ΔΙΑΠΡΟΣΩΠΙΚΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται σε πρόσωπα τα οποία είναι κάτοικοι του ενός ή και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών.

Άρθρο 2

ΚΑΛΥΠΤΟΜΕΝΟΙ ΦΟΡΟΙ

1. Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται πάνω σε φόρους επί του εισοδήματος, που επιβάλλονται για λογαριασμό Συμβαλλόμενου Κράτους ή πολιτικών υποδιαιρέσεων ή τοπικών αρχών αυτού, ανεξάρτητα από τον τρόπο που αυτοί επιβάλλονται.

2. Θα θεωρούνται ως φόροι επί εισοδήματος όλοι οι φόροι που επιβάλλονται σε ολόκληρο το εισόδημα ή επί στοιχείων αυτού, περιλαμβανομένων και φόρων επί των κερδών από την αποξένωση κινητής ή ακίνητης ιδιοκτησίας, φόρων επί των ολικών ποσών μισθών και ημερομισθίων που καταβάλλονται από τις επιχειρήσεις.

3. Οι υφιστάμενοι φόροι πάνω στους οποίους η παρούσα Σύμβαση θα εφαρμόζεται είναι ειδικότερα:

(α) Στην περίπτωση της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου:

- (i) Ο φόρος επί του εισοδήματος αναφορικά με ακίνητη ιδιοκτησία (περιλαμβανομένων και του έγγειου φόρου, του φόρου οικοδομικών και του φόρου Ghaffir)
- (ii) ο φόρος επί του εισοδήματος από κινητή ιδιοκτησία
- (iii) ο φόρος επί των εμπορικών και βιομηχανικών κερδών
- (iv) ο φόρος επί των μισθών, ημερομισθίων, αμοιβών και προσόδων
- (v) ο φόρος επί των κερδών από ελεύθερα επαγγέλματα και άλλα μη εμπορικά επαγγέλματα
- (vi) ο γενικός φόρος εισοδήματος
- (vii) ο φόρος εταιρειών
- (viii) συμπληρωματικοί φόροι που επιβάλλονται ως ποσοστό των φόρων που αναφέρονται πιο πάνω ή άλλως πως

(Στη συνέχεια της παρούσας Σύμβασης θα αναφέρεται ως «ο Αιγυπτιακός φόρος»).

(β) Στην περίπτωση της Κύπρου:

- (i) Ο φόρος εισοδήματος
- (ii) ο φόρος εισοδήματος για εταιρείες

- (iii) η έκτακτη εισφορά·
- (iv) ο φόρος κεφαλαιουχικών κερδών·
- (v) ο φόρος ακίνητης περιουσίας·

(Στη συνέχεια της παρούσας Σύμβασης θα αναφέρεται ως «ο Κυπριακός φόρος»).

4. Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται πάνω σε όλους τους ταυτόσημους ή ουσιαστικά παρόμοιους φύσης φόρους, οι οποίοι επιβάλλονται μετά την υπογραφή της παρούσας Σύμβασης, επιπρόσθετα ή αντί των υφιστάμενων φόρων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών θα γνωστοποιούν η μια στην άλλη οποιοσδήποτε ουσιαστικές αλλαγές που έγιναν στις αντίστοιχες φορολογικές νομοθεσίες τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 3

ΓΕΝΙΚΟΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

1. Για σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, εκτός αν διαφορετικά προκύπτει από το κείμενο—

- (α) (i) Ο όρος «Κύπρος» σημαίνει τη Δημοκρατία της Κύπρου και, όταν χρησιμοποιείται με τη γεωγραφική του έννοια, περιλαμβάνει την εθνική επικράτεια, τα χωρικά ύδατα της Κύπρου, καθώς επίσης και τις άλλες θαλάσσιες περιοχές μέσα στις οποίες η Κύπρος, σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο, ασκεί κυριαρχικά δικαιώματα ή δικαιοδοσία·
- (ii) ο όρος «Αίγυπτος» σημαίνει την Αραβική Δημοκρατία της Αιγύπτου, και όταν χρησιμοποιείται με τη γεωγραφική του έννοια ο όρος «Αίγυπτος» περιλαμβάνει:
 - (α) Την εδαφική περιοχή της Αιγύπτου
 - (β) τα χωρικά της ύδατα, και
 - (γ) το θαλάσσιο πυθμένα και το υπέδαφος των υποθαλάσσιων περιοχών που γειτονεύουν με τις ακτές αυτών, αλλά πέρα από τα χωρικά ύδατα, μέσα στα οποία η Αίγυπτος, σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο, ασκεί κυριαρχικά δικαιώματα για σκοπούς εξερεύνησης ή εκμετάλλευσης του φυσικού πλούτου της περιοχής, αλλά μόνο στην περίπτωση που το πρόσωπο, ιδιοκτησία ή δραστηριότητα για τα οποία εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβαση, σχετίζονται μ' αυτή την εξερεύνηση ή εκμετάλλευση.
- (β) Ο όρος «ένα Συμβαλλόμενο Κράτος» και «το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος» σημαίνει την Αίγυπτο ή την Κύπρο όπως ήθελε προκύψει κάθε φορά από το κείμενο·
- (γ) ο όρος «πρόσωπο» περιλαμβάνει φυσικό πρόσωπο, εταιρεία ή οποιαδήποτε άλλη ένωση προσώπων·
- (δ) ο όρος «εταιρεία» σημαίνει οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο ή οποιαδήποτε άλλη οντότητα, η οποία από φορολογική άποψη θεωρείται ως νομικό πρόσωπο·
- (ε) οι όροι «επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους» και «επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους» σημαίνουν, αντίστοιχα, επιχείρηση που διεξάγεται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και επιχείρηση που διεξάγεται από κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους·
- (στ) ο όρος «φόρος» σημαίνει Κυπριακός φόρος ή Αιγυπτιακός φόρος, όπως ήθελε προκύψει κάθε φορά από το κείμενο·
- (ζ) ο όρος «διεθνείς μεταφορές» σημαίνει οποιαδήποτε μεταφορά με πλοίο ή αεροσκάφος, που χρησιμοποιείται από επιχείρηση η οποία έχει την έδρα

πραγματικής διοίκησής της σε ένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη, εκτός αν το ~~πλοίο~~ ή το αεροσκάφος χρησιμοποιείται μόνο μεταξύ περιοχών του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους·

- (η) ο όρος «αρμόδια αρχή» σημαίνει:
- (i) Στην περίπτωση της Αιγύπτου, τον Υπουργό Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπό του·
 - (ii) στην περίπτωση της Κύπρου, τον Υπουργό Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπό του.
- (θ) ο όρος «πολίτης» σημαίνει:
- (i) Οποιοδήποτε άτομο το οποίο κατέχει την υπηκοότητα Συμβαλλόμενου Κράτους·
 - (ii) οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο, συνεταιρισμό και ένωση προσώπου που έλκουν την υπόστασή τους από τους νόμους που ισχύουν σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος.

2. Όσον αφορά στην εφαρμογή της Σύμβασης από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, οποιοσδήποτε όρος που δεν καθορίστηκε σ' αυτή, εκτός αν διαφορετικά προκύπτει από το κείμενο έχει την έννοια που έχει σύμφωνα με τη νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Κράτους ~~σχετικά με τους~~ φόρους που καλύπτονται από τη Σύμβαση.

Άρθρο 4

ΚΑΤΟΙΚΟΣ

1. Για σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, ο όρος «κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους» σημαίνει οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο, σύμφωνα με τη νομοθεσία του Κράτους αυτού, υπόκειται σε φορολογία σ' αυτό λόγω της κατοικίας του, της διαμονής του, της έδρας διοίκησής του, ή άλλου κριτηρίου παρόμοιας φύσης.

2. Οποτεδήποτε δυνάμει των διατάξεων της παραγράφου 1 του παρόντος Άρθρου, το άτομο είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών, τότε η υπόστασή του θα αποφασίζεται ως ακολούθως:

- (α) Θα θεωρείται ως κάτοικος του Κράτους στο οποίο έχει μόνιμη κατοικία προσιτή σ' αυτό· αν έχει μόνιμη κατοικία προσιτή σ' αυτό και στα δύο Κράτη, θα θεωρείται ως κάτοικος του Κράτους με το οποίο οι προσωπικές και οικονομικές του σχέσεις είναι στενότερες (κέντρο ζωτικών συμφερόντων)·
- (β) αν το Κράτος στο οποίο βρίσκεται το κέντρο ζωτικών συμφερόντων δε μπορεί να καθοριστεί, ή αν δεν έχει μόνιμη κατοικία προσιτή στο ένα ή στο άλλο Κράτος, θα θεωρείται ως κάτοικος του Κράτους στο οποίο έχει συνήθη κατοικία·
- (γ) αν έχει συνήθη κατοικία και στα δύο Κράτη ή σε κανένα από αυτά, θα θεωρείται ως κάτοικος του Κράτους του οποίου είναι πολίτης·
- (δ) αν είναι πολίτης και των δύο Κρατών ή κανενός από αυτά, οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών θα διευθετούν το θέμα με αμοιβαία συμφωνία.

3. Οποτεδήποτε δυνάμει των διατάξεων της παραγράφου 1 του Άρθρου αυτού, εταιρεία είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών, τότε η υπόστασή της θα αποφασίζεται ως ακολούθως:

- (α) Θα θεωρείται ως κάτοικος του Κράτους του οποίου είναι πολίτης·
- (β) αν δεν είναι πολίτης κανενός από τα δύο Κράτη, θα θεωρείται ως κάτοικος του Κράτους στο οποίο βρίσκεται η πραγματική έδρα διοίκησής της.

4. Οποτεδήποτε δυνάμει των διατάξεων της παραγράφου 1, πρόσωπο άλλο από φυσικό πρόσωπο ή εταιρεία είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών, οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών θα προσπαθούν να διευθετούν το θέμα με αμοιβαία συμφωνία και να αποφασίζουν τον τρόπο εφαρμογής της Σύμβασης γι' αυτό το πρόσωπο.

Άρθρο 5

ΜΟΝΙΜΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

1. Για σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» σημαίνει σταθερή επαγγελματική εγκατάσταση στην οποία οι εργασίες της επιχείρησης διεξάγονται πλήρως ή μερικώς.

2. Ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» περιλαμβάνει ειδικότερα:

- (α) Έδρα διοίκησης·
- (β) υποκατάστημα·
- (γ) κτίρια που χρησιμοποιούνται ως πρατήρια πωλήσεων·
- (δ) γραφείο·
- (ε) εργοστάσιο·
- (στ) εργαστήριο·
- (ζ) ορυχείο, πετρελαιοπηγή ή πηγή φωταερίου, λατομείο ή οποιοδήποτε άλλο τόπο εξόρυξης φυσικών πόρων·
- (η) αγρόκτημα ή φυτεία.

3. Ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» περιλαμβάνει επίσης:

- (α) Εργοτάξιο ή κατασκευή, εργασία συναρμολόγησης ή εγκατάστασης ή δραστηριότητες επιτήρησης σε σχέση με αυτά, αλλά μόνο αν το εργοτάξιο, η εργασία ή οι δραστηριότητες διαρκούν πέραν των έξι μηνών.
- (β) παροχή υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων υπηρεσιών συμβούλων, από επιχείρηση μέσω υπαλλήλων ή άλλου προσωπικού που εργοδοτείται από την επιχείρηση γι' αυτό το σκοπό, αλλά μόνον όταν τέτοιες δραστηριότητες συνεχίζουν (για το ίδιο ή συναφές έργο) για περίοδο ή περιόδους που δεν υπερβαίνουν συνολικά τους έξι μήνες εντός οποιασδήποτε περιόδου δώδεκα μηνών.

4. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων του παρόντος Άρθρου, ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» θεωρείται ότι δεν περιλαμβάνει—

- (α) Τη χρήση διευκολύνσεων μόνο για σκοπό εναποθήκευσης, έκθεσης ή παράδοσης αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση.
- (β) Τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση μόνο για το σκοπό εναποθήκευσης, έκθεσης ή παράδοσης·
- (γ) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση μόνο για το σκοπό επεξεργασίας αυτών από άλλη επιχείρηση·
- (δ) τη διατήρηση σταθερής επαγγελματικής εγκατάστασης μόνο για το σκοπό αγοράς αγαθών ή εμπορευμάτων ή συγκέντρωσης πληροφοριών για την επιχείρηση·
- (ε) τη διατήρηση σταθερής επαγγελματικής εγκατάστασης μόνο για το σκοπό διεξαγωγής οποιασδήποτε άλλης δραστηριότητας που έχει προπαρασκευαστικό ή βοηθητικό χαρακτήρα για την επιχείρηση·
- (στ) τη διατήρηση σταθερής επαγγελματικής εγκατάστασης μόνο για σκοπούς οποιουδήποτε συνδυασμού των δραστηριοτήτων που αναφέρονται στις υποπαραγράφους (α) μέχρι (ε) νοουμένου ότι η συνολική δραστηριότητα της σταθερής επαγγελματικής εγκατάστασης, που προκύπτει από το συνδυασμό αυτό, έχει προπαρασκευαστικό ή βοηθητικό χαρακτήρα.

5. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος Άρθρου, όπου πρόσωπο—άλλο από ανεξάρτητο πράκτορα για τον οποίο εφαρμόζεται η παράγραφος (7)—ενεργεί σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος από μέρους επιχείρησης του άλλου

Συμβαλλόμενο Κράτους, η επιχείρηση αυτή θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση στο πρωτοαναφερόμενο Συμβαλλόμενο Κράτος σε σχέση με οποιεσδήποτε δραστηριότητες τις οποίες το πρόσωπο αυτό αναλαμβάνει για την επιχείρηση, αν το πρόσωπο αυτό—

- (α) Έχει και συνήθως ασκεί σ' αυτό το Κράτος εξουσιοδότηση για σύναψη συμβολαίων στο όνομα της επιχείρησης, εκτός αν οι δραστηριότητες αυτού του προσώπου περιορίζονται στις αναφερόμενες στην παράγραφο 4, οι οποίες, αν διεξάγονταν μέσω σταθερής επαγγελματικής εγκατάστασης, δε θα καθιστούσαν αυτή μόνιμη εγκατάσταση δυνάμει των διατάξεων της παραγράφου αυτής· ή
- (β) δεν έχει τέτοια εξουσιοδότηση, αλλά συνήθως διατηρεί αποθήκη αγαθών ή εμπορευμάτων στο πρώτο—αναφερόμενο Κράτος, από την οποία παραδίδει τακτικά αγαθά ή εμπορεύματα εκ μέρους της επιχείρησης.

6. Αεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις του παρόντος Άρθρου, μια ασφαλιστική εταιρεία ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, εκτός σε ότι αφορά επανασφαλίσεις, θα θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αν εισπράττει ασφάλιστρα στην επικράτεια αυτού του άλλου Κράτους ή αν ασφαρίζει κινδύνους που βρίσκονται σ' αυτό μέσω προσώπου άλλου από ανεξάρτητο πράκτορα για τον οποίο εφαρμόζεται η παράγραφος 7.

7. Επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους δε θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος απλά και μόνο επειδή διεξάγει εργασίες στο Κράτος αυτό μέσω μεσίτη, γενικού παραγγελιοδόχου ή οποιουδήποτε άλλου ανεξάρτητου πράκτορα, εφόσον τα πρόσωπα αυτά ενεργούν μέσα στο συνηθισμένο πλαίσιο εργασίας τους. Παρ' όλα αυτά, όταν οι δραστηριότητες του πράκτορα αυτού αφορούν εξ' ολοκλήρου ή σχεδόν εξ' ολοκλήρου αυτή την εταιρεία, δε θα θεωρείται ανεξάρτητος πράκτορας μέσα στα πλαίσια αυτής της παραγράφου.

8. Το γεγονός ότι εταιρεία η οποία είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ελέγχει ή ελέγχεται από εταιρεία η οποία είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, η διεξάγει εργασία σ' αυτό το άλλο κράτος (είτε μέσω μόνιμης εγκατάστασης ή άλλως πως) δεν μπορεί αφεαυτού να καταστήσει μια από τις εταιρείες αυτές μόνιμη εγκατάσταση της άλλης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

Άρθρο 6

ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΑΠΟ ΑΚΙΝΗΤΗ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ

1. Εισόδημα από αποκτάται από κάτοικο Συμβαλλόμενου Κράτους από ακίνητη ιδιοκτησία (περιλαμβανομένου εισοδήματος από τη γεωργία ή τη δασοκομία) που βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται από το άλλο αυτό Κράτος.

2. Ο όρος «ακίνητη ιδιοκτησία» θα έχει την έννοια που έχει δυνάμει των διατάξεων του νόμου του Συμβαλλόμενου Κράτους, στο οποίο βρίσκεται η εν λόγω ιδιοκτησία. Σε κάθε περίπτωση ο όρος «ακίνητη ιδιοκτησία» περιλαμβάνει παραρτήματα και υποστατικά της ακίνητης ιδιοκτησίας, ζώα κτηνοτροφίας και εξοπλισμό, που χρησιμοποιείται στη γεωργία και δασοκομία, δικαιώματα που υπόκεινται στις διατάξεις της γενικής νομοθεσίας περί ακίνητης ιδιοκτησίας, επικαρπία πάνω σε ακίνητη ιδιοκτησία και δικαιώματα μεταβλητών ή πάγιων πληρωμών έναντι εκμετάλλευσης ή δικαιώματος εκμετάλλευσης μεταλλευτικών κοιτασμάτων, πηγών και άλλου φυσικού πλούτου· πλοία και αεροσκάφη δε θεωρούνται ακίνητη ιδιοκτησία.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 του παρόντος Άρθρου εφαρμόζονται επίσης πάνω στο εισόδημα που προέρχεται από την άμεση χρήση, μίσθωση ή χρήση ακίνητης ιδιοκτησία κάτω απ' οποιαδήποτε άλλη μορφή.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 του παρόντος Άρθρου εφαρμόζονται επίσης πάνω στο εισόδημα ακίνητης ιδιοκτησίας μιας επιχείρησης και πάνω στο εισόδημα ακίνητης ιδιοκτησίας που χρησιμοποιείται για την παροχή ανεξάρτητων προσωπικών υπηρεσιών.

Άρθρο 7

ΚΕΡΔΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ

1. Τα κέρδη μιας επιχείρησης Συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται μόνο μέσα στο Κράτος αυτό, εκτός αν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό. Αν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες όπως αναφέρονται πιο πάνω, τα κέρδη της επιχείρησης μπορούν να φορολογούνται και στο άλλο Κράτος αλλά μόνο κατά το μέρος αυτών που αναλογεί στη μόνιμη αυτή εγκατάσταση.

2. Τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου 3 του παρόντος Άρθρου, όπου μια επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό, θα θεωρούνται, όσον αφορά το κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος, ως κέρδη που αναλογούν στη μόνιμη αυτή εγκατάσταση, τα κέρδη τα οποία υπολογίζεται ότι θα πραγματοποιούνταν από αυτή, αν αυτή αποτελούσε ξεχωριστή και ανεξάρτητη επιχείρηση που ασχολείται με την ίδια ή παρόμοια δραστηριότητα, κάτω από τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες και που ενεργεί τελείως ανεξάρτητα από την επιχείρηση της οποίας αυτή αποτελεί μόνιμη εγκατάσταση.

3. Κατά τον καθορισμό των κερδών της μόνιμης εγκατάστασης θα εκπίπτονται όλες οι δαπάνες που γίνονται για σκοπούς της μόνιμης εγκατάστασης, περιλαμβανομένων των διοικητικών και των διαχειριστικών γενικά δαπανών, είτε αυτές έγιναν στο Κράτος μέσα στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση είτε αλλού. Εν τούτοις, τέτοια αφαίρεση δεν επιτρέπεται σχετικά με τέτοια ποσά, αν υπάρχουν, που πληρώνονται (άλλως πως ή για αποζημίωση πραγματικών δαπανών) από τη μόνιμη εγκατάσταση στην έδρα διοίκησης της επιχείρησης ή σ' οποιοδήποτε από τα άλλα γραφεία αυτής, σαν δικαιώματα, αμοιβές ή άλλες παρόμοιες πληρωμές, σαν ανταμοιβή για τη χρησιμοποίηση προνομίων ή άλλων δικαιωμάτων, ή σαν προμήθεια για την εκτέλεση ειδικών υπηρεσιών ή τη διαχείριση, ή εκτός από την περίπτωση τραπεζικής επιχείρησης, σαν τόκος επί χρημάτων που δανείζονται στη μόνιμη εγκατάσταση. Παρομοίως, στον προσδιορισμό των κερδών μιας μόνιμης εγκατάστασης δε θα λαμβάνονται υπόψη τα ποσά, (εκτός από αυτά τα οποία διατίθενται για την αποζημίωση πραγματικών δαπανών) τα οποία χρεώνει η μόνιμη εγκατάσταση στην έδρα διοίκησης της επιχείρησης ή σ' οποιοδήποτε από τα άλλα γραφεία αυτής, σαν δικαιώματα, αμοιβές ή άλλες παρόμοιες πληρωμές σαν ανταμοιβή για τη χρήση προνομίων ή άλλων δικαιωμάτων, ή σαν προμήθεια για την εκτέλεση ειδικών υπηρεσιών ή τη διαχείριση, ή εκτός από την περίπτωση τραπεζικής επιχείρησης σαν τόκος επί χρημάτων που δανείζονται στην έδρα διοίκησης της επιχείρησης ή σ' οποιοδήποτε από τα άλλα γραφεία αυτής.

4. Εφόσον συνηθίζεται σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος να καθορίζονται τα αναλογούντα κέρδη σε μόνιμη εγκατάσταση με βάση τον καταμερισμό των συνολικών κερδών της επιχείρησης στα διάφορα τμήματα αυτής, τίποτα από τα προαναφερθέντα στην παράγραφο 2 δε θα εμποδίζει το Συμβαλλόμενο αυτό Κράτος από του να καθορίζει τα φορολογητέα κέρδη με τέτοιο επιμερισμό όπως συνηθίζεται· η χρησιμοποιούμενη μέθοδος του επιμερισμού πρέπει να είναι τέτοια ώστε το αποτέλεσμα να είναι σύμφωνο με τις αρχές που περιλαμβάνονται σ' αυτό το Άρθρο.

5. Κανένα κέρδος δε θεωρείται ότι αναλογεί σε μια μόνιμη εγκατάσταση λόγω απλής αγοράς από τη μόνιμη αυτή εγκατάσταση αγαθών ή εμπορευμάτων για την επιχείρηση.

6. Για σκοπούς των προηγούμενων παραγράφων, τα κέρδη που αναλογούν στη μόνιμη εγκατάσταση θα καθορίζονται με την ίδια μέθοδο για κάθε χρόνο, εκτός αν υπάρχει βασικός και επαρκής λόγος για το αντίθετο.

7. Όπου τα κέρδη περιλαμβάνουν και στοιχεία εισοδήματος για τα οποία γίνεται ιδιαίτερη μνεία στα άλλα Άρθρα της παρούσας Σύμβασης, οι διατάξεις των Άρθρων αυτών δεν επηρεάζονται από τις διατάξεις του παρόντος Άρθρου.

Άρθρο 8

ΘΑΛΑΣΣΙΕΣ ΚΑΙ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ

1. Κέρδη από τη λειτουργία πλοίων ή αεροσκαφών σε διεθνείς μεταφορές φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η πραγματική έδρα διοίκησης της επιχείρησης.

2. Αν η πραγματική έδρα διοίκησης μιας ναυτιλιακής επιχείρησης βρίσκεται πάνω σε πλοίο, τότε θεωρείται ότι αυτή βρίσκεται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο βρίσκεται το λιμάνι εγγραφής του πλοίου, ή αν δεν υπάρχει τέτοιο λιμάνι εγγραφής, στο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου ο εκμεταλλεζόμενος το πλοίο είναι κάτοικος.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου (1) εφαρμόζονται επίσης πάνω σε κέρδη από τη συμμετοχή σε κοινοπραξία, σε κοινή επιχείρηση ή σε πρακτορείο διεθνών επιχειρήσεων.

Άρθρο 9

ΣΥΝΔΕΔΕΜΕΝΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Όπου—

- (α) Επιχείρηση Συμβαλλόμενου Κράτους συμμετέχει άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, στον έλεγχο, ή στο κεφάλαιο επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ή
- (β) τα ίδια πρόσωπα συμμετέχουν άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, τον έλεγχο ή το κεφάλαιο επιχείρησης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,

και στις δύο περιπτώσεις τίθενται ή επιβάλλονται όροι μεταξύ των δύο επιχειρήσεων στις εμπορικές ή οικονομικές τους σχέσεις, οι οποίοι είναι διαφορετικοί από αυτούς που θα ετίθεντο μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε όλα τα κέρδη τα οποία, αν δεν υπήρχαν οι όροι αυτοί, θα πραγματοποιούνταν από τη μια των επιχειρήσεων, αλλά λόγω των όρων αυτών δεν πραγματοποιήθηκαν, μπορούν να περιλαμβάνονται στα κέρδη της επιχείρησης αυτής και να φορολογούνται ανάλογα.

Άρθρο 10

ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ

1. Μερίσματα, που καταβάλλονται από εταιρεία, κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Εν τούτοις, τα μερίσματα αυτά μπορούν επίσης να φορολογούνται στο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου η εταιρεία που τα καταβάλλει είναι κάτοικος και λειτουργεί σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους, αλλά αν ο μερισματολήπτης είναι δικαιούχος αυτών των μερισμάτων, ο επιβλητέος φόρος δε θα υπερβαίνει το 15% του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων.

Η παράγραφος αυτή δεν επηρεάζει τη φορολογία της εταιρείας αναφορικά με τα κέρδη από τα οποία πληρώνονται τα μερίσματα.

3. Ο όρος «μερίσματα» όπως χρησιμοποιείται στο παρόν Άρθρο, σημαίνει εισόδημα από μετοχές, μετοχές “jouissance” ή δικαιώματα “jouissance”, μετοχών μεταλλείων, ιδρυτικών μετοχών ή άλλων δικαιωμάτων, εκτός απαιτήσεων οφειλών, που δίνουν δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη, όπως και εισόδημα από άλλα εταιρικά δικαιώματα, που υπόκειται στην ίδια φορολογική μεταχείριση, όπως εισόδημα από μετοχές δυνάμει της φορολογικής νομοθεσίας του Κράτους του οποίου η εταιρεία που κάνει τη διανομή είναι κάτοικος.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος Άρθρου δεν εφαρμόζονται αν ο δικαιούχος των μερισμάτων, ως κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει επιχείρηση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου η εταιρεία, που καταβάλλει τα μερίσματα, είναι κάτοικος, μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ’ αυτό, ή παρέχει σ’ αυτό το άλλο κράτος ανεξάρτητες επαγγελματικές υπηρεσίες από σταθερή βάση που βρίσκεται σ’ αυτό, και οι μετοχές, αναφορικά με τις οποίες καταβάλλονται τα μερίσματα, είναι ουσιαστικά συνδεδεμένες μ’ αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή σταθερή βάση. Σ’ αυτή την περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις του Άρθρου 7 ή του Άρθρου 14 της παρούσας Σύμβασης ανάλογα με την περίπτωση.

5. Όπου εταιρεία, η οποία είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, πραγματοποιεί κέρδη ή εισόδημα από το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, αυτό το άλλο Κράτος μπορεί να μην επιβάλει οποιοδήποτε φόρο πάνω στα μερίσματα που καταβάλλονται από την εταιρεία εκτός αν τα μερίσματα αυτά καταβάλλονται σε κάτοικο αυτού του άλλου Κράτους ή αν οι μετοχές για τις οποίες καταβάλλονται τα μερίσματα είναι ουσιαστικά συνδεδεμένες με μόνιμη εγκατάσταση ή μόνιμη σταθερή βάση που βρίσκεται σ’ αυτό το άλλο Κράτος, ούτε και να υποβάλει τα αδιανέμητα κέρδη της εταιρείας σε φορολογία αδιανέμητων κερδών, έστω και αν τα μερίσματα που καταβάλλονται, ή τα αδιανέμητα κέρδη, αποτελούνται εξ ολοκλήρου ή εν μέρει από κέρδη ή εισόδημα που προκύπτει σ’ αυτό το άλλο Κράτος.

Άρθρο 11 ΤΟΚΟΙ

1. Τόκοι που προκύπτουν σ’ ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορεί να φορολογούνται σ’ αυτό το άλλο Κράτος.

2. Εν τούτοις, τέτοιοι τόκοι μπορούν επίσης να φορολογούνται στο Συμβαλλόμενο Κράτος εντός του οποίου προκύπτουν και σύμφωνα με τη νομοθεσία αυτού του Κράτους, αλλά αν ο λήπτης των τόκων είναι δικαιούχος αυτών των τόκων, ο επιβλητέος φόρος δε θα υπερβαίνει το 15% του ακαθάριστου ποσού των τόκων.

3. Ο όρος «τόκοι», όπως χρησιμοποιείται στο Άρθρο αυτό, σημαίνει εισόδημα από απαιτήσεις οφειλών οποιασδήποτε μορφής, ανεξάρτητα αν είναι ασφαλισμένα με υποθήκη ή μη και ανεξάρτητα αν δίνουν το δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη του οφειλέτου, και ειδικότερα εισόδημα από κυβερνητικά χρεόγραφα και ομολογίες ή χρεωστικούς τίτλους, περιλαμβανομένων αμοιβών και βραβείων που συνδέονται με τέτοια χρεόγραφα, ομολογίες ή χρεωστικούς τίτλους.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται αν ο δικαιούχος των τόκων, ως κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος εντός του οποίου προκύπτουν οι τόκοι, μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ’ αυτό, ή παρέχει σ’ αυτό το άλλο Κράτος ανεξάρτητες επαγγελματικές υπηρεσίες από σταθερή βάση που βρίσκεται σ’ αυτό, και οι απαιτήσεις οφειλών αναφορικά με τις οποίες καταβάλλονται οι τόκοι είναι ουσιαστικά συνδεδεμένες με τέτοια μόνιμη εγκατάσταση ή σταθερή βάση. Σ’ αυτή την περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις του Άρθρου 7 ή του Άρθρου 14, ανάλογα με την περίπτωση.

5. Θα θεωρείται ότι οι τόκοι προκύπτουν εντός Συμβαλλόμενου Κράτους όταν αυτός που τους καταβάλλει είναι το ίδιο το Κράτος, πολιτική υποδιαίρεση, τοπική αρχή ή κάτοικος του Κράτους αυτού. Εν τούτοις, όπου το πρόσωπο που καταβάλλει τους τόκους, είτε αυτός είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους είτε όχι, διατηρεί σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μόνιμη εγκατάσταση ή σταθερή βάση σε σχέση με την οποία δημιουργήθηκε χρέος από το οποίο προήλθαν οι καταβαλλόμενοι τόκοι, και οι τόκοι αυτοί βαρύνουν τη βάση, τότε τέτοιοι τόκοι θεωρούνται ότι προκύπτουν εντός του Κράτους μέσα στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η σταθερή βάση.

6. Όπου, λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ αυτού που καταβάλλει τους τόκους και αυτού που τους δικαιούται, ή μεταξύ και των δύο αυτών και κάποιου τρίτου προσώπου, το ποσό των τόκων, λαμβανομένου υπόψη του χρέους για το οποίο καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό το οποίο θα συμφωνείτο μεταξύ αυτού που καταβάλλει τους τόκους και του δικαιούχου αν δεν υπήρχε αυτή η σχέση, οι διατάξεις του παρόντος Άρθρου εφαρμόζονται μόνο για το τελευταίο αναφερόμενο ποσό. Σ' αυτή την περίπτωση, το επιπλέον μέρος των πληρωμών θα φορολογείται σύμφωνα με τη νομοθεσία κάθε Συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων υπόψη και των άλλων διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 12

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

1. Δικαιώματα που προκύπτουν σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και που καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται μόνο σ' αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.

2. Εντούτοις, τέτοια δικαιώματα φορολογούνται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν σύμφωνα με τη νομοθεσία αυτού του Κράτους αλλά αν ο λήπτης είναι ο δικαιούχος των δικαιωμάτων, ο επιβλητέος φόρος δε θα υπερβαίνει το 10% του ακαθάριστου ποσού των δικαιωμάτων.

3. Ο όρος «δικαιώματα», όπως χρησιμοποιείται σ' αυτό το Άρθρο, σημαίνει κάθε φύσης πληρωμές που εισπράττονται έναντι της χρήσης ή του δικαιώματος χρήσης οποιουδήποτε συγγραφικού δικαιώματος λογοτεχνικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής εργασίας, περιλαμβανομένων κινηματογραφικών ταινιών, ταινιών ή μαγνητοταινιών για ραδιοφωνική ή τηλεοπτική εκπομπή, οποιουδήποτε δικαιώματος ευρεσιτεχνίας, εμπορικού σήματος, σχεδίου ή τύπου, μηχανικού σχεδίου, μυστικού τύπου ή διαδικασίας παραγωγής, ή για τη χρησιμοποίηση, ή το δικαίωμα χρησιμοποίησης βιομηχανικού, εμπορικού ή επιστημονικού εξοπλισμού, ή για πληροφορίες που αφορούν σε βιομηχανική, εμπορική ή επιστημονική εμπειρία.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται αν ο δικαιούχος των δικαιωμάτων, ως κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν τα δικαιώματα αυτά, μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό, ή παρέχει σ' αυτό το άλλο Κράτος ανεξάρτητες επαγγελματικές υπηρεσίες από σταθερή βάση που βρίσκεται σ' αυτό, και το δικαίωμα ή η ιδιοκτησία, σχετικά με την οποία καταβάλλονται τα δικαιώματα αυτά, είναι ουσιαστικά συνδεδεμένη μ' αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή σταθερή βάση. Σε τέτοια περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις του Άρθρου 7 ή του Άρθρου 14, ανάλογα με την περίπτωση.

5. Δικαιώματα θα θεωρούνται ότι προκύπτουν σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος όταν το πρόσωπο που τα καταβάλλει είναι το ίδιο το Κράτος, πολιτική υποδιαίρεση, τοπική αρχή ή κάτοικος του Συμβαλλόμενου αυτού Κράτους. Εντούτοις, όπου το πρόσωπο το οποίο καταβάλλει τα δικαιώματα, είτε αυτός είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους είτε

όχι, διατηρεί σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μόνιμη εγκατάσταση ή σταθερή βάση σε σχέση με την οποία δημιουργήθηκε η υποχρέωση να καταβάλλει τα δικαιώματα, και τα δικαιώματα αυτά βαρύνουν τη μόνιμη εγκατάσταση ή τη σταθερή βάση, τότε τέτοια δικαιώματα θεωρούνται ότι προκύπτουν εντός του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η σταθερή βάση.

6. Όπου, λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ αυτού που καταβάλλει τα δικαιώματα και του δικαιούχου, ή μεταξύ αυτών και κάποιου τρίτου προσώπου, το ποσό των δικαιωμάτων, λαμβανομένης υπόψη της χρήσης, του δικαιώματος, ή των πληροφοριών για τις οποίες καταβάλλονται αυτά, υπερβαίνει το ποσό το οποίο θα συμφωνείτο μεταξύ του καταβάλλοντος και του δικαιούχου αν δεν υπήρχε αυτή η σχέση, οι διατάξεις του παρόντος Άρθρου εφαρμόζονται μόνο στο τελευταίο αναφερόμενο ποσό. Σε τέτοια περίπτωση, το επιπλέον μέρος των δικαιωμάτων θα φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος, εντός του οποίου προκύπτουν τα δικαιώματα, σύμφωνα με τη νομοθεσία αυτού του Κράτους, λαμβανομένων υπόψη και των άλλων διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 13

ΚΕΦΑΛΑΙΟΥΧΙΚΑ ΚΕΡΔΗ

1. Κέρδη που αποκτούνται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την αποξένωση ακίνητης ιδιοκτησίας που αναφέρεται στο Άρθρο 6 και βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Κέρδη από την αποξένωση κινητής ιδιοκτησίας που αποτελεί μέρος ιδιοκτησίας μόνιμης εγκατάστασης, την οποία μια επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διατηρεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή κινητής ιδιοκτησίας, που ανήκε σε σταθερή βάση διαθέσιμη σε κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για το σκοπό παροχής ανεξάρτητων επαγγελματικών υπηρεσιών, περιλαμβανομένων και κερδών από την αποξένωση τέτοιας μόνιμης εγκατάστασης (μόνης ή μαζί με όλη την επιχείρηση) ή τέτοιας σταθερής βάσης, μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

3. Κέρδη που προκύπτουν από την αποξένωση πλοίων ή αεροσκαφών που χρησιμοποιούνται σε διεθνείς μεταφορές, ή κινητής περιουσίας που σχετίζεται με τη λειτουργία τέτοιων πλοίων ή αεροσκαφών θα φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η πραγματική έδρα της επιχείρησης.

4. Κέρδη που προκύπτουν από την αποξένωση μετοχών του μετοχικού κεφαλαίου εταιρείας, η ιδιοκτησία της οποίας αποτελείται άμεσα ή έμμεσα και κατά κύριο λόγο από ακίνητη ιδιοκτησία που βρίσκεται σε Συμβαλλόμενο Κράτος, φορολογούνται σ' αυτό το Κράτος.

5. Κέρδη από την αποξένωση οποιασδήποτε ιδιοκτησίας πλην αυτής που αναφέρεται στις προηγούμενες παραγράφους φορολογούνται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτει το εισόδημα.

Άρθρο 14

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

1. Εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο Συμβαλλόμενου Κράτους από την παροχή επαγγελματικών υπηρεσιών ή από άλλες δραστηριότητες ανεξάρτητου χαρακτήρα φορολογείται μόνο στο Κράτος αυτό, εκτός από τις ακόλουθες περιπτώσεις, όπου τέτοιο εισόδημα μπορεί να φορολογηθεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος:

- (α) Αν αυτός έχει σταθερή βάση τακτικά διαθέσιμη σ' αυτόν στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για το σκοπό ενάσκησης των δραστηριοτήτων του· σ' αυτή την περίπτωση το εισόδημα μπορεί να φορολογηθεί στο άλλο αυτό Κράτος, αλλά μόνο πάνω στο μέρος αυτού, που αναλογεί σ' αυτή τη σταθερή βάση· ή

- (β) αν η παραμονή του στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για περίοδο ή περιόδους δεν ξεπερνά συνολικά τις 90 ημέρες μέσα σε οποιαδήποτε περίοδο 12 μηνών σ' αυτή την περίπτωση, μόνο το εισόδημα που προκύπτει από την ενάσκηση των δραστηριοτήτων σ' αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να φορολογηθεί στο άλλο αυτό Κράτος.
2. Ο όρος «επαγγελματικές υπηρεσίες» περιλαμβάνει ειδικά ανεξάρτητες επιστημονικές, λογοτεχνικές, καλλιτεχνικές, εκπαιδευτικές ή διδακτικές δραστηριότητες, καθώς επίσης και ανεξάρτητες δραστηριότητες γιατρών, δικηγόρων, μηχανικών, αρχιτεκτόνων, οδοντιάτρων και λογιστών.

Άρθρο 15

ΕΞΗΡΤΗΜΕΝΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

1. Τηρουμένων των διατάξεων των Άρθρων 16, 18 και 19, μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αντιμισθίες, που αποκτούνται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για μισθωτές υπηρεσίες, φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό, εκτός αν οι μισθωτές υπηρεσίες παρέχονται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος. Αν οι μισθωτές υπηρεσίες παρέχονται μ' αυτόν τον τρόπο, η αντιμισθία, που προέρχεται απ' αυτές μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.
2. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 1, αντιμισθία που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για μισθωτές υπηρεσίες, που παρέχονται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, φορολογούνται μόνο στο πρώτο—αναφερόμενο Κράτος αν—
- Αυτός που παίρνει την αντιμισθία βρίσκεται στο άλλο Κράτος για περίοδο ή περιόδους που δεν υπερβαίνουν συνολικά τις 183 ημέρες εντός οποιασδήποτε περιόδου δώδεκα μηνών και
 - η αντιμισθία καταβάλλεται από, ή εκ μέρους εργοδότη, ο οποίος δεν είναι κάτοικος του άλλου Κράτους και
 - η αντιμισθία δεν επιβαρύνει μόνιμη εγκατάσταση ή σταθερή βάση, την οποία ο εργοδότης διατηρεί στο άλλο Κράτος.
3. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις του παρόντος Άρθρου, αντιμισθία που αποκτάται αναφορικά με μισθωτές υπηρεσίες που παρέχονται πάνω σε πλοίο ή αεροσκάφος που χρησιμοποιείται σε διεθνείς μεταφορές μπορεί να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η έδρα πραγματικής διοίκησης της επιχείρησης.

Άρθρο 16

ΑΜΟΙΒΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙΜΙΣΘΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

1. Οι απολαβές διευθυντών και άλλες παρόμοιες πληρωμές που καταβάλλονται σε κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, υπό την ιδιότητά του ως μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου Εταιρείας, η οποία είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.
2. Μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αντιμισθίες που αποκτούνται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, υπό την ιδιότητά του ως αξιωματούχου σε υψηλή διευθυντική θέση εταιρείας, η οποία είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

Άρθρο 17

ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΩΝ

1. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των Άρθρων 14 και 15, εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, για υπηρεσίες ψυχαγωγίας που παρέχει ως καλλιτέχνης θεάτρου, κινηματογράφου, ραδιοφώνου ή τηλεόρασης, ή ως μουσικός, ή ως

αθλητής από τις προσωπικές του δραστηριότητες με την ιδιότητα αυτή και που διεξάγονται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Όπου εισόδημα αναφορικά με τις προσωπικές δραστηριότητες που διεξάγονται από ένα πρόσωπο, που παρέχει υπηρεσίες δημόσιας ψυχαγωγίας, ή από αθλητή, δεν περιέρχεται στο πρόσωπο αυτό αλλά σε άλλο πρόσωπο, το εισόδημα αυτό μπορεί, ανεξάρτητα από τις διατάξεις των Άρθρων 7, 14 και 15, να φορολογηθεί στο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσα στο οποίο γίνονται οι δραστηριότητες του προσώπου που παρέχει υπηρεσίες δημόσιας ψυχαγωγίας ή αθλητή.

Άρθρο 18

ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΟΔΑ

1. Συντάξεις και πρόσοδα που προκύπτουν στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους θα φορολογούνται και στα δύο Συμβαλλόμενα Κράτη.

2. Ο όρος «πρόσοδα» σημαίνει ένα καθορισμένο ποσό πληρωτέο σε τακτά χρονικά διαστήματα εφ' όρου ζωής ή κατά τη διάρκεια καθορισμένης ή εξακριβώσιμης χρονικής περιόδου με υποχρέωση για την καταβολή των πληρωμών έναντι επαρκούς και πλήρους αντιπαροχής σε χρήματα ή σε αξία χρημάτων.

Άρθρο 19

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

1. Αντιμισθία, εκτός από τη σύνταξη, που καταβάλλεται από Συμβαλλόμενο Κράτος ή από πολιτική του υποδιαίρεση ή τοπική του αρχή σε φυσικό πρόσωπο, αναφορικά με υπηρεσίες που προσέφερε σ' αυτό το Κράτος ή σε πολιτική υποδιαίρεση ή σε τοπική του αρχή, φορολογείται μόνο στο Κράτος αυτό.

2. Εντούτοις, τέτοια αντιμισθία θα φορολογείται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αν οι υπηρεσίες παρέχονται μέσα στο Κράτος αυτό και το φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος του Κράτους αυτού και—

- (i) Είναι πολίτης του Κράτους αυτού· ή
- (ii) δεν έχει γίνει κάτοικος του Κράτους αυτού αποκλειστικά για το σκοπό παροχής υπηρεσιών.

3. Οι διατάξεις των Άρθρων 15, 16 και 18 εφαρμόζονται πάνω στην αντιμισθία και τις συντάξεις αναφορικά με υπηρεσίες που προσφέρονται, σχετικά με επιχείρηση που διεξάγεται από Συμβαλλόμενο Κράτος ή πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική του αρχή.

Άρθρο 20

ΠΛΗΡΩΜΕΣ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΕΥΟΜΕΝΩΝ

Κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ο οποίος βρίσκεται προσωρινά στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αποκλειστικά—

- (α) Ως σπουδαστής σε πανεπιστήμιο, κολλέγιο ή σχολή στο τελευταίο Συμβαλλόμενο Κράτος·
- (β) ως μαθητευόμενος σε επιχειρήσεις ή σε τεχνικά επαγγέλματα· ή
- (γ) ως παραλήπτης επιδόματος, επιχορήγησης, ή βραβείου με πρωταρχικό σκοπό τη μελέτη ή έρευνα από θρησκευτική, φιλανθρωπική, επιστημονική ή εκπαιδευτική οργάνωση, δε θα υπόκειται σε φορολογία σ' αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος αναφορικά με υποτροφία. Το ίδιο εφαρμόζεται για οποιοδήποτε ποσό αντιπροσωπεύει αντιμισθία για υπηρεσίες που παρέχονται σ' αυτό το άλλο Κράτος, νοούμενου ότι αυτές οι υπηρεσίες σχετίζονται με τις σπουδές του ή την εκπαίδευσή του ή είναι απαραίτητες για σκοπούς συντήρησής του.

Άρθρο 21

ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ, ΔΑΣΚΑΛΟΙ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΗΤΕΣ

1. Κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ο οποίος, μετά από πρόσκληση από πανεπιστήμιο, κολλέγιο ή άλλο ίδρυμα ανώτερης εκπαίδευσης ή επιστημονικών ερευνών του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους επισκέπτεται αυτό το άλλο Κράτος μόνο για σκοπούς διδασκαλίας ή διεξαγωγής επιστημονικής έρευνας σ' ένα τέτοιο ίδρυμα για περίοδο που δεν υπερβαίνει τα δύο χρόνια, δεν υπόκειται σε φορολογία σ' αυτό το άλλο Κράτος για την αντιμισθία σχετικά με τη διδασκαλία ή έρευνα.

2. Οι πρόνοιες της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζονται για αντιμισθία που προέρχεται από τη διεξαγωγή έρευνας όχι για το δημόσιο συμφέρον αλλά οριστικώς για το ιδιωτικό συμφέρον συγκεκριμένου προσώπου ή προσώπων.

Άρθρο 22

ΑΛΛΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΑ

1. Τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου 2, στοιχεία εισοδήματος κατοίκου ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, από οπουδήποτε και αν προκύπτουν αυτά, που δεν αναφέρονται στα προηγούμενα Άρθρα της παρούσας Σύμβασης, φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό.

2. Εντούτοις, αν τέτοιο εισόδημα αποκτάται από κάτοικο Συμβαλλόμενου από πηγές του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, το εισόδημα αυτό μπορεί επίσης να φορολογηθεί στο Κράτος στο οποίο προκύπτει, και σύμφωνα με τη νομοθεσία αυτού του Κράτους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

Άρθρο 23

ΜΕΘΟΔΟΙ ΕΞΑΛΕΙΨΗΣ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

1. Όπου κάτοικος Συμβαλλόμενου Κράτους αποκτά στοιχεία εισοδήματος, τα οποία, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης φορολογούνται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, το πρώτο—αναφερόμενο Κράτος θα επιτρέψει ως έκπτωση από το φόρο εισοδήματος αυτού του κατοίκου, ποσό ίσο με το φόρο που καταβάλλεται σ' αυτό το άλλο Κράτος. Τέτοια έκπτωση όμως δε θα υπερβαίνει το μέρος του φόρου, όπως αυτό υπολογίστηκε πριν από την έκπτωση, που αναλογεί σε τέτοιο εισόδημα που αποκτάται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Όπου σύμφωνα με οποιαδήποτε διάταξη της παρούσας Σύμβασης, εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους απαλλάσσεται από τη φορολογία σ' αυτό το Κράτος, το Κράτος αυτό μπορεί, παρόλα αυτά στον υπολογισμό του φόρου πάνω στο υπόλοιπο εισόδημα αυτού του κατοίκου, να λάβει υπόψη το απαλλαγμένο εισόδημα.

3. Για σκοπούς έκπτωσης από το φόρο εισοδήματος σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, ο φόρος που καταβάλλεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, θεωρείται ότι περιλαμβάνει το φόρο ο οποίος θα καταβάλλετο στο άλλο αυτό Συμβαλλόμενο Κράτος, αλλά έχει μειωθεί ή εξαλειφθεί από το Συμβαλλόμενο Κράτος σύμφωνα με τις νομικές του διατάξεις για φορολογικά κίνητρα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 24

ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ ΔΥΣΜΕΝΩΝ ΔΙΑΚΡΙΣΕΩΝ

1. Οι πολίτες ενός Συμβαλλόμενου Κράτους δεν υπόκεινται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε σχετική υποχρέωση διαφορετική ή

δυσμενέστερη της φορολογίας και των σχετικών υποχρεώσεων στις οποίες, κάτω από τις ίδιες συνθήκες, υπόκεινται ή δυνατό να υπόκεινται οι πολίτες του άλλου Κράτους. Ανεξάρτητα με τις διατάξεις του Άρθρου 1, η παρούσα διάταξη εφαρμόζεται επίσης πάνω στα πρόσωπα, τα οποία δεν είναι κάτοικοι του ενός ή και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών.

2. Άτομα χωρίς υπηκοότητα τα οποία είναι κάτοικοι Συμβαλλόμενου Κράτους δεν υπόκεινται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε σχετική υποχρέωση διαφορετική ή δυσμενέστερη της φορολογίας και των σχετικών υποχρεώσεων στις οποίες, κάτω από τις ίδιες συνθήκες, υπόκεινται ή δυνατό να υπόκεινται οι πολίτες του υπό αναφορά Κράτους.

3. Η φορολογία μόνιμης εγκατάστασης, την οποία επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διατηρεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, δε θα τυγχάνει λιγότερο ευνοϊκής επιβολής στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος από τη φορολογία που επιβάλλεται σε επιχειρήσεις αυτού του άλλου Κράτους που διεξάγουν τις ίδιες δραστηριότητες.

Αυτή η διάταξη δε θα ερμηνεύεται ως υποχρεώνουσα ένα Συμβαλλόμενο Κράτος να χορηγεί στους κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους οποιαδήποτε προσωπική έκπτωση, απαλλαγή ή μείωση για φορολογικούς σκοπούς λόγω της αστικής κατάστασης ή οικογενειακών υποχρεώσεων που χορηγεί στους δικούς του κατοίκους.

4. Εκτός της περίπτωσης όπου εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 1 του Άρθρου 9, της παραγράφου 6 του Άρθρου 11, ή της παραγράφου 6 του Άρθρου 12, τόκοι, δικαιώματα και άλλες πληρωμές που καταβάλλονται από επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, για σκοπούς υπολογισμού των φορολογητέων κερδών της επιχείρησης, θα εκπίπτονται, κάτω από τις ίδιες προϋποθέσεις, ως να είχαν καταβληθεί στον κάτοικο του πρώτου—αναφερόμενου Κράτους.

5. Επιχειρήσεις ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, το κεφάλαιο των οποίων ανήκει ή ελέγχεται εξ ολοκλήρου ή μερικώς, άμεσα ή έμμεσα από ένα ή περισσότερους κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, δε θα υποβάλλονται μέσα στο πρώτο—αναφερόμενο Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή σχετική υποχρέωση, που είναι διαφορετική ή δυσμενέστερη από τη φορολογία και τις σχετικές υποχρεώσεις, στις οποίες άλλες παρόμοιες επιχειρήσεις του πρώτου—αναφερόμενου Κράτους υποβάλλονται ή δυνατό να υποβληθούν.

6. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του Άρθρου 2, οι διατάξεις αυτού του Άρθρου εφαρμόζονται πάνω σε φόρους που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση.

Άρθρο 25

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΜΟΙΒΑΙΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

1. Όπου πρόσωπο θεωρεί ότι οι ενέργειες του ενός ή και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών συνεπάγονται ή δυνατό να συνεπάγονται γι' αυτό την επιβολή φορολογίας που δε συνάδει με τις διατάξεις αυτής της Σύμβασης, αυτό μπορεί, ανεξάρτητα από τα μέσα θεραπείας που προβλέπονται από τη νομοθεσία των Κρατών αυτών, να παρουσιάσει την υπόθεσή του στην αρμόδια αρχή του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι κάτοικος ή αν η περίπτωση του εμπίπτει στην παράγραφο 1 του Άρθρου 24, στην αρχή του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι πολίτης. Η υπόθεσή του πρέπει να παρουσιαστεί μέσα σε τρία χρόνια από την πρώτη γνωστοποίηση της ενέργειας που είχε σαν αποτέλεσμα τη φορολογία που δε συνάδει με τις διατάξεις αυτής της Σύμβασης.

2. Η αρμόδια αρχή οφείλει, εάν η ένσταση φανεί σ' αυτήν δικαιολογημένη και δεν είναι η ίδια σε θέση να δώσει την ικανοποιητική λύση, να καταβάλλει προσπάθεια για επίλυση της υπόθεσης μέσω αμοιβαίας συμφωνίας με την αρμόδια αρχή του άλλου

Συμβαλλόμενου Κράτους, με σκοπό την αποφυγή φορολογίας που δε συνάδει με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης.

3. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών οφείλουν να καταβάλλουν προσπάθεια για επίλυση, με αμοιβαία συμφωνία, οποιωνδήποτε δυσχερειών ή αμφιβολιών προκύψουν από την ερμηνεία ή εφαρμογή της Σύμβασης. Μπορούν επίσης να συμβουλευτούν η μια την άλλη για την εξάλειψη της διπλής φορολογίας στις περιπτώσεις που δεν προνοούνται από τη Σύμβαση.

4. Ένα Συμβαλλόμενο Κράτος δεν μπορεί, μετά την εκπνοή του χρονικού ορίου που προνοείται από τη νομοθεσία του, και σε οποιαδήποτε περίπτωση, πέντε χρόνια μετά το τέλος της φορολογητέας περιόδου κατά την οποία το σχετικό εισόδημα προέκυψε, να αυξήσει τη φορολογική βάση κατοίκου οποιουδήποτε από τα δύο Συμβαλλόμενα Κράτη, περιλαμβανόντος σ' αυτή οποιαδήποτε στοιχεία εισοδήματος τα οποία έχουν ήδη φορολογηθεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος. Η παράγραφος αυτή δεν εφαρμόζεται σε περίπτωση δόλου, εσκεμμένης παράλειψης ή αμέλειας.

Άρθρο 26

ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

1. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών θα ανταλλάσσουν τέτοιες πληροφορίες οι οποίες είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας Σύμβασης ή των οικείων νόμων των Συμβαλλόμενων Κρατών, που αφορούν φόρους που καλύπτονται από το Σύμβαση, εφόσον η φορολογία σύμφωνα με αυτούς δεν είναι αντίθετη με τη Σύμβαση, ιδιαίτερα για την παρεμπόδιση δόλου ή φοροδιαφυγής. Η ανταλλαγή πληροφοριών δεν περιορίζεται από το Άρθρο 1. Οποιαδήποτε πληροφορία λαμβάνεται από Συμβαλλόμενο Κράτος θα θεωρείται απόρρητη, κατά τον ίδιο τρόπο όπως λαμβάνεται πληροφορία σύμφωνα με τους οικείους νόμους του Κράτους αυτού. Εντούτοις, αν η πληροφορία θεωρείται απόρρητη στο Κράτος το οποίο τη μεταδίδει θα αποκαλύπτεται μόνο σε πρόσωπα ή αρχές (περιλαμβανομένων δικαστηρίων και διοικητικών σωμάτων) που είναι υπεύθυνοι για τη βεβαίωση ή την είσπραξη ή την εκτέλεση ή δικαστική απαίτηση των φόρων που καλύπτονται από τη Σύμβαση. Τα πρόσωπα αυτά ή οι αρχές αυτές θα χρησιμοποιούν τις πληροφορίες μόνο γι' αυτούς τους σκοπούς αλλά μπορούν να αποκαλύψουν τις πληροφορίες σε δημόσιες διαδικασίες δικαστηρίων ή στις δικαστικές αποφάσεις.

2. Σε καμιά περίπτωση οι διατάξεις της παραγράφου 1 θα ερμηνεύονται ως να επιβάλλουν στο Συμβαλλόμενο Κράτος την υποχρέωση—

- (α) Εφαρμογής διοικητικών μέτρων που βρίσκονται σε αντίθεση με τη νομοθεσία και τη διοικητική πρακτική αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους·
- (β) παροχής πληροφοριών που δεν μπορούν να ληφθούν με βάση τη νομοθεσία ή τη συνηθισμένη διοικητική διαδικασία αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους·
- (γ) παροχής πληροφοριών, οι οποίες θα αποκάλυπταν οποιοδήποτε επιχειρηματικό, βιομηχανικό, εμπορικό ή επαγγελματικό απόρρητο ή εμπορική διαδικασία ή πληροφορίες, η αποκάλυψη των οποίων θα ήταν αντίθετη με το δημόσιο συμφέρον (ORDER PUBLIC).

Άρθρο 27

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΚΑΙ ΠΡΟΞΕΝΙΚΟΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΙ

Τίποτα στην παρούσα Σύμβαση δεν επηρεάζει τα δημοσιονομικά προνόμια των διπλωματικών αντιπροσώπων ή προξενικών λειτουργιών, που διέπονται από τους γενικούς κανόνες του διεθνούς δικαίου, ή από τις διατάξεις ειδικών συμφωνιών.

Άρθρο 28

ΠΟΙΚΙΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1. Οι διατάξεις της παρούσας Σύμβασης δε θα περιορίζουν με κανένα τρόπο οποιαδήποτε εξαίρεση, απαλλαγή, αφαίρεση, πίστωση, ή άλλη έκπτωση που παρέχεται τώρα ή αργότερα—

- (α) Από τους νόμους του Συμβαλλόμενου Κράτους για τον προσδιορισμό του φόρου που επιβάλλεται από το Κράτος, ή
- (β) από οποιαδήποτε άλλη συμφωνία που συνάπτεται από Συμβαλλόμενο Κράτος.

2. Τίποτα στην παρούσα Σύμβαση δε θα ερμηνεύεται ότι εμποδίζει την εφαρμογή των διατάξεων της νομοθεσίας κάθε Συμβαλλόμενου Κράτους αναφορικά με τη φορολογία εισοδήματος ατόμων για τη συμμετοχή τους σε εταιρείες μη—κατοίκους ή αναφορικά με τη φοροδιαφυγή.

3. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών μπορούν να επικοινωνούν μεταξύ τους άμεσα για σκοπούς εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης. Όταν η προφορική ανταλλαγή απόψεων, θεωρείται σκόπιμη για την επίτευξη συμφωνίας, η ανταλλαγή αυτή μπορεί να γίνει στα πλαίσια Επιτροπής η οποία αποτελείται από αντιπροσώπους των αρμόδιων αρχών των Συμβαλλόμενων Κρατών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 29

ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ

1. Η παρούσα Σύμβαση θα επικυρωθεί και τα έγγραφα επικύρωσης θα ανταλλαγούν στη Λευκωσία.

2. Η Σύμβαση θα τεθεί σε ισχύ μετά την ανταλλαγή των εγγράφων επικύρωσης και οι διατάξεις της θα ισχύουν για πρώτη φορά—

- (α) Αναφορικά με τους φόρους στην πηγή, για ποσά που πιστώνονται ή πληρώνονται την ή μετά την 1η Ιανουαρίου του έτους που ακολουθεί το έτος στο οποίο έγινε η ανταλλαγή εγγράφων και
- (β) αναφορικά με άλλους φόρους για φορολογικά έτη που αρχίζουν την ή μετά την 1η Ιανουαρίου του έτους στο οποίο έγινε η ανταλλαγή των εγγράφων επικύρωσης.

Άρθρο 30

ΤΕΡΜΑΤΙΣΜΟΣ

Η παρούσα Σύμβαση θα ισχύει μέχρις ότου τερματισθεί από ένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη. Οποιοδήποτε Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να δώσει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μέσω της διπλωματικής οδού, γραπτή ειδοποίηση τερματισμού στις ή πριν τις 30 Ιουνίου οποιουδήποτε ημερολογιακού έτους που ακολουθεί το έτος στο οποίο έγινε η ανταλλαγή των εγγράφων επικύρωσης· σε τέτοια περίπτωση, η Σύμβαση παύει να ισχύει—

- (α) Αναφορικά με τους φόρους στην πηγή για ποσά που πιστώνονται ή πληρώνονται την ή μετά την 1η Ιανουαρίου του έτους που ακολουθεί το έτος στο οποίο δόθηκε η ειδοποίηση και
- (β) αναφορικά με άλλους φόρους για φορολογικά έτη που αρχίζουν την ή μετά την 1η Ιανουαρίου του έτους που ακολουθεί το έτος στο οποίο δόθηκε η ειδοποίηση.

ΣΕ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΩΝ ΠΙΟ ΠΑΝΩ, οι υπογεγραμμένοι, κατάλληλα εξουσιοδοτημένοι
γι' αυτό, έχουν υπογράψει την παρούσα Σύμβαση.

ΕΓΙΝΕ σε διπλούν στο Κάιρο, τη 18η ημέρα του Δεκεμβρίου 1993 στην Αγγλική και
Αραβική γλώσσα, και κάθε κείμενο είναι αυθεντικό και σε περίπτωση αμφιβολίας στη
μετάφραση θα υπερισχύει το Αγγλικό κείμενο.

ΑΛΕΚΟΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ,
για την Κυβέρνηση
της Δημοκρατίας
της Κύπρου.

AMRE MOUSA,
για την Κυβέρνηση
της Αραβικής Δημοκρατίας
της Αιγύπτου.